

Sygn. akt II KK 160/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **K. W.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 maja 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 września 2016 r., sygn. akt X Ka [...], zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt V K [...], K. W. został skazany na karę łączną roku pozbawienia wolności. Kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca, który wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył w całości na jego korzyść, wnosząc jednocześnie o wstrzymanie wykonania wobec niego orzeczenia, wskazując na wagę podniesionych w kasacji zarzutów.

Stanowisko Sądu Najwyższego, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, jest od lat niezmiennie. Przyczyną, dla której możliwe jest zastosowanie tej instytucji, są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane, co w przedmiotowej sprawie nie ma miejsca. Istnienia takich względów obrońca skazanego nie wykazał. Samo bowiem złożenie wniosku

o wstrzymanie wykonania orzeczenia i powołanie się w nim na zarzuty podniesione w kasacji, nie uzasadniają odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.

[aw]